# ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (έκτο τμήμα)
της 17ης Ιουλίου 1997 *

Στην υπόθεση C-43/97,

**Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων,** εκπροσωπουμένη από τον Paolo Stancanelli, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, μέλος της ίδιας υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

προσφεύγουσα,

κατά

**Ιταλικής Δημοκρατίας,** εκπροσωπουμένης από τον καθηγητή Umberto Leanza, προϊστάμενο της υπηρεσίας διπλωματικών διαφορών του Υπουργείου Εξωτερικών, επικουρούμενο από τον Ivo M. Braguglia, avvocato dello Stato, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο την Πρεσβεία της Ιταλίας, 5, rue Marie-Adélaïde,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο να αναγνωριστεί ότι η Ιταλική Δημοκρατία, παραλείποντας να θεσπίσει εντός της ταχθείσας προθεσμίας τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί

* Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική.

προς την οδηγία 93/36/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1993, περί συντονισμού των διαδικασιών για τη σύναψη συμβάσεων δημοσίων προμηθειών (ΕΕ L 199, σ. 1), και παραλείποντας να κοινοποιήσει τις διατάξεις αυτές, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 34, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, της εν λόγω οδηγίας,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα),

συγκείμενο από τους G. F. Mancini, πρόεδρο τμήματος, J. L. Murray, G. Hirsch, H. Ragnemalm (εισηγητή) και R. Schintgen, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: C. O. Lenz
γραμματέας: R. Grass

έχοντας υπόψη την έκθεση του εισηγητή δικαστή,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 12ης Ιουνίου 1997,

εκδίδει την ακόλουθη

**Απόφαση**

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 3 Φεβρουαρίου 1997, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων άσκησε, βάσει του άρθρου 169 της Συνθήκης ΕΚ, προσφυγή με την οποία ζητεί να αναγνωριστεί ότι η Ιταλική Δημοκρατία, παραλείποντας να θεσπίσει εντός της ταχθείσας προθεσμίας τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητι-

κές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 93/36/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1993, περί συντονισμού των διαδικασιών για τη σύναψη συμβάσεων δημοσίων προμηθειών (ΕΕ L 199, σ. 1), και παραλείποντας να κοινοποιήσει τις διατάξεις αυτές, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 34, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, της εν λόγω οδηγίας.

2 Το άρθρο 34, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας 93/36 ορίζει ότι τα κράτη μέλη όφειλαν να θέσουν σε ισχύ τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για να συμμορφωθούν προς την οδηγία πριν από τις 14 Ιουνίου 1994 και να ενημερώσουν αμέσως την Επιτροπή.

3 Η Επιτροπή, δεδομένου ότι δεν έλαβε κοινοποίηση των μέτρων μεταφοράς της οδηγίας 93/36 στο εσωτερικό δίκαιο και δεν διέθετε καμία άλλη πληροφορία που θα της επέτρεπε να διαπιστώσει ότι η Ιταλική Δημοκρατία είχε συμμορφωθεί προς τις υποχρεώσεις της, κάλεσε στις 9 Αυγούστου 1994 την Ιταλική Κυβέρνηση να υποβάλει τις παρατηρήσεις της εντός δύο μηνών.

4 Δεδομένου ότι δεν έλαβε απάντηση, η Επιτροπή απηύθυνε στις 25 Οκτωβρίου 1995, αιτιολογημένη γνώμη προς την Ιταλική Κυβέρνηση και την κάλεσε να θεσπίσει τα αναγκαία μέτρα εντός δύο μηνών από της κοινοποιήσεως.

5 Αφού πλέον δεν έλαβε καμία απάντηση από τις ιταλικές αρχές, η Επιτροπή άσκησε την υπό κρίση προσφυγή.

6 Η Ιταλική Κυβέρνηση δεν αμφισβητεί την παράβαση που της προσάπτεται και απλώς αναγγέλλει την προσεχή θέσπιση των αναγκαίων μέτρων. Επισημαίνει συναφώς ότι το σχέδιο κοινοτικού νόμου 1995/1996, που ήδη εξετάζεται από το Ιταλικό Κοινοβούλιο, προβλέπει την ανάθεση στην κυβέρνηση του έργου της μεταφοράς της οδηγίας 93/36 στο οικείο εθνικό δίκαιο με νομοθετικό διάταγμα που θα εκδοθεί μόλις τεθεί σε ισχύ ο κοινοτικός νόμος 1995/1996.

7 Δεδομένου ότι η οδηγία 93/36 δεν μεταφέρθηκε στο εθνικό δίκαιο εντός της προθεσμίας που είχε τάξει, πρέπει να διαπιστωθεί η παράβαση την οποία επικαλείται η Επιτροπή.

8 Το συμπέρασμα αυτό δεν αναιρείται από το επιχείρημα της Ιταλικής Κυβέρνήσεως, ότι δηλαδή η αιτίαση που της προσάπτεται δεν έχει μεγάλη βαρύτητα, καθόσον οι βασικές διατάξεις που διέπουν τις διαδικασίες συνάψεως συμβάσεων δημοσίων προμηθειών έχουν από καιρό ενσωματωθεί στην εθνική έννομη τάξη, στο πλαίσιο της εφαρμογής της οδηγίας 77/62/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1976, περί συντονισμού των διαδικασιών συνάψεως συμβάσεων κρατικών προμηθειών (ΕΕ ειδ. έκδ. 17/001, σ. 24), όπως έχει τροποποιηθεί επανειλημμένα.

9 Πράγματι η Ιταλική Κυβέρνηση δεν αμφισβητεί ότι η οδηγία 93/36 επιβάλλει στα κράτη μέλη νέες υποχρεώσεις, τις οποίες αυτά όφειλαν να έχουν εκπληρώσει το αργότερο μέχρι τις 14 Ιουνίου 1994.

10 Όμως, αντίθετα προς το αίτημα της Επιτροπής, το Δικαστήριο δεν υποχρεούται να λάβει υπόψη την παράλειψη ανακοινώσεως των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που έπρεπε να θεσπισθούν για τη συμμόρφωση προς την οδηγία 93/36, δεδομένου ακριβώς ότι η Ιταλική Δημοκρατία δεν θέσπισε τις διατάξεις αυτές εντός της προθεσμίας που τάχθηκε με την αιτιολογημένη γνώμη (βλ. απόφαση της 6ης Απριλίου 1995, C-147/94, Επιτροπή κατά Ισπανίας, Συλλογή 1995, σ. I-1015, σκέψη 7).

11 Επομένως πρέπει να διαπιστωθεί ότι η Ιταλική Δημοκρατία, παραλείποντας να θεσπίσει εντός της ταχθείσας προθεσμίας τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 93/36, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 34, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, της εν λόγω οδηγίας.

**Επί των δικαστικών εξόδων**

12 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα. Δεδομένου ότι η Ιταλική Δημοκρατία ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα)

αποφασίζει:

**1) Η Ιταλική Δημοκρατία, παραλείποντας να θεσπίσει εντός της ταχθείσας προθεσμίας τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 93/36/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1993, περί συντονισμού των διαδικασιών για τη σύναψη συμβάσεων δημοσίων προμηθειών, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 34, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, της εν λόγω οδηγίας.**

**2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.**

**3) Καταδικάζει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.**

Mancini Murray Hirsch

Ragnemalm Schintgen

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 17 Ιουλίου 1997.

Ο Γραμματέας

R. Grass

Ο Πρόεδρος του έκτου τμήματος

G. F. Mancini